

Prevestire

Ursu Marian Florentin

spui că am înnebunit.
eu doar îți prevestesc toamna,
văd vârtejul de frunze de castan
care ne împresoară
pe care tu te prefaci că nu-l vezi

să știi că nu ești scutită de vreme
de clipă,
ieri ți-am adunat nisip alb din plete,
mă doare,
te văd mereu la fel
o vioară într-o clepsidră
doar prevestesc toamna.

tu spui că-s nebun,
știi că ești încă frumoasă
că mă joci pe degete,
dar totuși vine toamna
iubește-mă dacă mai vrei,
te joci cu mine,
îți stă bine,
eu vreau doar să îți prevestesc toamna!

te uiți la castani prin oglinzi
cuprinde-mă așa cum știi numai tu
ai brațe grele de marmură.
mă încearcă anotimpul,
timpul,
cărarea asta rece,
vârtejul de torțe care ne împresoară
și pe care tu te prefaci
de fiecare dată că nu-l vezi

să știi că nu ești scutită de clipă
de fatalitate
tu spui că sunt nebun
să prevestesc toamna,
Doamne,
cât de frumoasă ești !